

Нъ 11-й май не бѣше Еневъ-день; до Еневъ-день имаше още много денье и нощи, и много часове, а по вече мнуги, до онаѣхъ, въ коѣхъ ся разцѣвва папратъ-га.

Въ този день еще отъ вечеръ-тѣхъ врѣме-то показваше тихо.

По това врѣме, кога е тихо врѣме-то, рибари-тѣ излѣзватъ, да ловѣтъ рыбѣхъ, еще отъ срѣдь-нощъ, кога пропѣе ранобудный петель, и сички-тѣ духове, споредъ повѣріето, ся изгубватъ.

Хрипко-гласій *Дердеръ* (1) бѣше зель да крѣщи продрано и да ся показва, че ся мѣсти мѣсто-то изъ Козаревското ливадѣ. Славѣя не бѣше зель еще да пѣе, нъ звѣзди-тѣ и блѣда-та мѣсечена, коя бѣше на голѣмъ пладнѣхъ, показвахъ, че скоро ще ся яви зора-та.

Бухали-тѣ и Кукомѣвки-тѣ бѣхъ зели вече да унѣмѣватъ, само, тукъ тамъ, по въздуха преминувахъ предъ очитѣ ти прилѣпи-тѣ съ тихо-то си лѣтеніе и пакъ ся изгубвахъ, като гонѣхъ нощии-тѣ пеперудки.

Мина ся малко врѣме, а то се по-тихо и по-благо става. Пѣкъ ранобудный Славѣй, за такива сутрѣни душѣхъ дава. Между Джулюснки-тѣхъ, Козаревски-тѣхъ и Слѣпоурушки-тѣхъ брѣгове лѣкѣтъ голѣми и пространни лѣгове и лѣки, между кои ся вне бързотекуща-та Янтра кѣто сребърна зѣмѣя, на коѣхъ брѣгове-тѣ сѣхъ устѣяни съ червенѣхъ рѣкитѣхъ, клонати и полигати върби и сребърнолисти тополи. Въ тѣзи върби ся гиѣздіѣтъ сички-тѣ пѣвици птички отъ това голѣмо пространство. Това мѣсто напразно не го звѣватъ птичишки рай. Убади ли ся единъ Славѣй — имай само врѣме да слушашъ. Единъ прѣзъ другій ся надспреварѣтъ, кой по завито и по ясно да пѣе и да иззива гласа си.

Ето и зорница-та ся задади като трындафилъ на чело.

Подиръ нѣѣхъ ся зачерви на истокъ, загорѣ ся, показва

---

(1) Птица.